

РЕШЕНИЕ

№ 22602

гр. София, 05.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав, в публично заседание на 21.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **4619** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178, във връзка с чл.58 и § 8 от ПЗР на АПК. Образувано е по жалба на Ц. К. К., чрез адв. М., срещу мълчалив отказ на кмета на район «С.» - Столична община да завери молба – декларация от 10.03.2026г. за обстоятелствена проверка за апартамент с идентификатор 68134.103.101 1.7 с площ от 96 кв.м., заедно с мазе № 4, таванско помещение № 7 и прилежащите му ид. части от имота, в който е построена сградата.

Жалбоподателят посочва, че на 17.03.2026г. е изтекъл срока за произнасяне по заявлението, но поради липса на такива оспорва мълчалив отказ. Счита същият за незаконосъобразен и моли съда да го отмени като върне преписката на кмета на район „С.“ с указание да направи исканата заверка. Претендира разноски по списък.

Ответникът - кмета на район «С.» - Столична община, в писмо от 21.04.2026г. оспорва жалбата. Счита, че не е налице мълчалив отказ, защото с писмо от 01.04.2026г., изпратено по електронна поща на 03.04.2026г., заявителят е уведомен за нередовности в молбата му, до отстраняването на които производството е спряно. Поради това счита жалбата за недопустима. Алтернативно приема същата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Административен съд София-град, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Жалбоподателят Ц. К. К. е подал искане по образец рег. № РСЦ26-ГР94-579/10.03.2026г. до кмета на район „С.“ за извършване на административна услуга – заверка на молба – декларация за апартамент с идентификатор 68134.103.101 1.7 с площ от 96 кв.м., заедно с мазе № 4, таванско помещение № 7 и прилежащите му ид. части от имота, в който е построена сградата, находящ се в

[населено място], район „С.“, [улица]. Към заявлението е приложена молба-декларация от Ц. К. К. до нотариус с район на действие Софийски районен съд за извършване на обстоятелствена проверка по реда на чл. 587 ГПК на апартамент с идентификатор 68134.103.101.1.7 с площ от 96 кв.м., заедно с мазе № 4, таванско помещение № 7 и прилежащите му ид. части от имота, в който е построена сградата, представляващ ПИ с идентификатор 68134.103.101 с площ от 618 кв.м., УПИ V, кв.448. Към молбата-декларация е приложено непопълнено удостоверение за обстоятелствата, които следва се установят от отдел „Общинска собственост“ и отдел „Общински приходи“ към район „С.“, СО и от областния управител на област С.. Видно от схема – извадка от КК на апартамент с идентификатор 68134.103.101.1.7, за същия в КР няма данни за собственост. От скица – извадка то КК на ПИ с идентификатор 68134.103.101, същият е собственост на 14 лица, сред които жалбоподателят не фигурира.

До 17.03.2026г. исканата административна услуга не е извършена. С писмо от 01.04.2026г. врид кмета на район „С.“ е уведомял жалбоподателя, че следва да представи информация чия е собственост е имота, бивш собственик, налични документи; на какво основание и от кога обитава имота; да посочи свидетели с настоящ или постоянен адрес на горепосочения имот. По делото няма данни кога това писмо е получено от жалбоподателя. Жалбата срещу мълчаливия отказ за извършване на услугата е подадена на 07.04.2026г.

При така установените факти, Административен съд София – град, 41 с-в, обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Жалбоподателят е започнал административното производство със заявление от 10.03.2026 г. В срока по чл. 57, ал.2 от АПК, изтекъл на 17.03.2026г. – вторник, работен ден, ответникът не се е произнесъл. В същият срок не е отправено до жалбоподателя и известие за нередовности в заявлението. Едва на 01.04.2026г. е издадено писмо с констатирани такива, като в него не е посочен нито срок за отстраняването им, нито последиците при неотстраняването. Поради това съдът пиерема, че е налице мълчалив отказ, жалбата срещу който е подадена на 07.04.2026г., т.е. в срока по чл. 149, ал. 2 от АПК. Жалбата е подадена от заинтересовано лице, тъй като исканата административна услуга не е извършена в срок, а и до момента. Разгледана по същество, жалбата срещу него е основателна.

Съгласно чл.21, ал.2 и ал.3 от АПК индивидуален административен акт е волеизявлението, с което се декларират или констатират вече възникнали права и задължения, както и волеизявлението за издаване на документ от значение за признаване, упражняване или погасяване на права и задължения, както и отказите за издаването им. Съгласно § 1, т.2, б. „а“ и „б“ от ДР на Закона за администрацията, административна услуга представлява издаването на индивидуални административни актове, с които се удостоверяват факти с правно значение, както и такива, с които се признава съществуването на права и задължения. В този смисъл искането представлява такова за извършване на административна услуга, а именно - издаване на удостоверителен документ. Съгласно § 8 от ПЗР на АПК „уредените в кодекса производства за издаване на индивидуални административни актове и тяхното обжалване по административен и съдебен ред се прилагат и при извършването на административни услуги, както и при обжалването на отказите за извършването им, освен ако в специален закон е предвидено друго.“ Следователно, административният орган е отказал да разгледа по същество отправеното до него искане за административна услуга по смисъла на чл. 21, ал.2 и ал.3 от АПК във връзка с § 1, т. 2, б. „а“ и „б“ от ДР на Закона за администрацията и съответно този отказ подлежи на оспорване по съдебен ред.

Искането, като отправено към Кмета на район „С.“ – СО, за заверка на молба-декларация, че имотът не е общинска собственост и издаването на удостоверение, че не е актуван като такъв във

връзка с производство по снабдяване с нотариален акт по обстоятелствена проверка е отправено до компетентния административен орган, на основание чл. 23, ал. 1 от АПК. Исканата административна услуга е елемент от охранителното производство по чл. 587 от ГПК, издаване на нотариален акт по обстоятелствена проверка, при който административният орган удостоверява единствено факта дали имотът е актуван като общинска собственост. Компетентен да извърши проверка и съответно да удостовери правото на собственост или да откаже издаване на нотариален акт е нотариусът. В компетентността на административния орган е единствено да извърши исканата административна услуга и да удостовери факти, относими към нотариалното производство, а именно - дали имотът е или не е актуван като общински по реда на Закона за общинската собственост. Извършването на административната услуга обхваща издаване на административен акт, с който се удостоверява именно този факт. За допустимостта на предмета на охранителното производство по чл. 587 от ГПК следи само нотариусът. В производството по реда на чл. 587, ал. 2 ГПК нотариусът ще преценява всички материални предпоставки за придобиване на собствеността, законовите забрани, ако са налице такива, както и други пречки, поради което на кого принадлежи правото на собственост върху процесния имот и има ли реституционни претенции за него е извън компетентността на Кмета на район „С.“ - СО. Последният следва само да извърши административната услуга и да попълни удостоверителната част на молбата-декларация с данните за имота, с които разполага. В този смисъл неотнормено е отправеното от ответника писмо до жалбоподателя за представяне на допълнителни доказателства, тъй като обстоятелства, които ще се установяват с тях, са от компетентността на нотариуса. Още повече, че жалбоподателят е представил доказателства чия собственост е имота – извадка от КККР както за апартамента, така и за недвижимия имот, в който се намира сградата, в която е изграден. От тях е видно, че в КР не е вписан собственик на апартамента, а за имота са вписани други лица – частни собственици, а не общината или държавата. Събирането на информация за основанията за обитаване на имота и датата, от която е започнало, не е относимо към искането, с което ответникът е сезиран. Същото се отнася и до свидетелите, тъй като чл. 587, ал.2 от ГПК изисква посочване на трима свидетели, които по възможност да бъдат съседи на имота. Това обаче не е задължително и не е основание да се откаже извършването на исканата услуга.

Предвид гореизложеното, ответникът е следвало да се произнесе по подаденото от жалбоподателя искане за удостоверяване в молбата-декларация на данните за имота, значими за извършване на обстоятелствената проверка. Непроизнасянето нарушава правата на жалбоподателя по охранителното производство по чл. 587 от ГПК. Непопълването на депозираната молба-декларация, която ще послужи за извършването на обстоятелствена проверка, лишава жалбоподателя от възможността да осъществи предвиденото охранителното производство чл. 587 от ГПК. Мълчаливият отказ за произнасяне в случая лишава незаконосъобразно жалбоподателя от законоустановени права и препятства упражняването им.

Отказът на органа да изпълни това задължение противоречи и на основни принципи на административния процес - визирани съответно в чл.4 ал.1 от АПК /“административните органи действат в рамките на правомощията си, установени от закона”/; в чл.4 ал.3 от АПК /“Субектите на административния процес са длъжни да упражняват своите права и свободи, без да вредят на държавата и обществото и на правата, свободите и законните интереси на други лица”/; също в чл.6 ал.1 от АПК /“Административните органи упражняват правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо”/; както и в чл.9 ал.1 от АПК /“При условията, посочени в закона, административният орган е длъжен да започне, да проведе и да приключи административното производство, освен ако издаването на акта е предоставено на свободната му преценка”/.

По съображения, че имотът може да е на друго лице или че няма данни защо жалбоподателят го

обитава, административният орган не може да откаже да разгледа и да се произнесе по направеното от жалбоподателя искане със заявление от 10.03.2026 г. За имота е представена скица – извадка от КККР, от която е видно, че същият съответства на описанието в молбата - декларация.

Съгласно чл. 57, ал. 2 от АПК, административният акт по чл. 21, ал. 3 от АПК се издава до 7 дни от датата на започване на производството. Същото е редовно и по него е било дължимо произнасяне. Дори да бяха налице нередовности в искането, същите подлежат на отстраняване в посочен от ответника срок, след изтичане на който производството се прекратява (чл. 30, ал.2 и 3 от АПК). В случая нито е посочен срок за отстраняване, нито какви са последиците от неотстраняването. Поради това е неоснователен довода на ответника, че производството е спряно да представяне на исканата информация. Още повече, когато същата е неотнормима към искането, тъй като касае обстоятелства, които не подлежат на изследване в това производство.

След като липсват законови основания за прилагане на по-дълъг срок за процесната услуга от посочения в чл. 57, ал.2 от АПК, то неспазването му води до постановяване на незаконосъобразен мълчалив отказ, който следва да се отмени и преписката да се върне на административния орган с указания да се произнесе съобразно мотивите на настоящото решение.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски в размер на 5,11евро държавна такса и възнаграждение за адвокат в размер на 512 евро, платено в брой съгласно договор за правна защита на л. 37.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.3 и чл.174 от АПК, Административен съд София – град, Второ отделение, 41-ви състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Ц. К. К., чрез адв. М., мълчалив отказ на кмета на район «С.» - Столична община да завери молба – декларация от 10.03.2026г. за признаване правото на собственост върху недвижим имот чрез обстоятелствена проверка по реда на чл.587 ГПК за апартамент с идентификатор 68134.103.101 1.7 с площ от 96 кв.м., заедно с мазе № 4, таванско помещение № 7 и прилежащите му ид. части от имота, в който е построена сградата по заявление № РСЦ26-ГР94-579/10.03.2026г.

ВРЪЩА преписката на Кмета на район „С.“ – СО по заявление № РСЦ26-ГР94-579/10.03.2026г. за заверка на молба – декларация по обстоятелствена проверка относно посочените имоти по реда на ЗОБС, в седемдневен срок.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Ц. К. К. от [населено място] сумата от 517,11 евро разноски по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от деня на съобщаването му чрез настоящия съд пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: